

[Knuud Hertling.]

medlemmers side. Som stående uden for partigrupperingen her i salen ville det være noget uanstændigt, hvis vi gav os til at uddele ris eller ros til højre eller venstre her i salen.

Også hos os har der været spænding om, hvordan den nye regering og det nye flertal her i salen vil stille sig med hensyn til de grønlandske spørgsmål. Hvad angår selve regeringen, har vi endnu et meget spinkelt grundlag for at foretage en vurdering, så det må vi vente med til en anden god gang. Det er dog ingen hemmelighed, at vi i forbindelse med regeringsdannelsen har været noget skuffede over, at de store, meget store opgaver, man er i gang med i Grønland, ikke kunne varetages af en selvstændig minister. Opgavernes omfang og alvor kræver dette. Men stillet over for de faktiske forhold, hvor vi deler ministeren med fiskeriministeriet, må vi udtrykke håbet om, at ministerens helbred må holde. Selvfølgelig kan jeg ikke benægte, at vi i Grønland i høj grad har problemer, der falder sammen med de problemer, som fiskeriministeren må beskæftige sig med, men jeg vil tro, at vi herudover i dag i Grønland har sådanne menneskelige problemer at kæmpe med, at de næppe uden videre kan paralleliseres med fiskeriministeriets problematik.

Med hensyn til det nye flertals vilje til et godt samarbejde vedrørende Grønlandsproblemerne hersker der ikke nogen tvivl, og det takker vi for. Men desværre er der en smule malurt blandet i denne tak, idet vi er meget skuffede over, at forslag til lov om støtte til erhverv i Grønland ikke har kunnet færdiggøres i denne samling, hvilket formentlig skyldes, at der blandt regeringspartiernes medlemmer hersker nogen uenighed om den lokaliseringspolitik, der bl. a. ønskes knæsat ved dette lovforslag. Jeg synes, det er for dårligt, at et lovforslag, der blev fremsat den 20. marts i år, først i dag skal behandles for første gang i udvalg.

Vi håber dog, at ministeren hurtigst muligt ved begyndelsen af den næste samling vil genfremsætte dette forslag til hurtig vedtagelse her i folketinget.

Jeg vil slutte disse ord med at sige, at vi vil stemme for det lovforslag, der behandles her i dag.

Erik Kragh: Jeg har bedt om ordet, fordi jeg gerne ville knytte et par bemærkninger til debatten dels om Vietnam, dels om NATO-problemet.

De forhandlinger, der foregår i Paris, følger vi jo alle med stor interesse og med håb om, at de må føre til et positivt resultat, men det kan jo ikke nægtes, at allerede nu synes det, som om man fra kommunistisk side anlægger en taktik, som meget svarer til forhandlingerne i Koreakrigen. For det er jo et urealistisk forlangende, at De Forenede Stater betingelsesløst skal indstille bombe-stoppet mod den sydligste del af Nordvietnam, al den stund reaktionen på præsident Johnsons budskab om at standse bombningen imod størsteparten af Nordvietnam jo har været en forøget og koncentreret tilførsel af tropper og materiel til kampene i Sydvietnam. Hvad der også virker deprimerende er, at man fra kommunistisk side stadig hævder, at Nordvietnam overhovedet ikke deltager i krigen i Sydvietnam, ikke har sendt styrker derned, når man ved, at denne krig for længst havde været endt, hvis ikke netop Nordvietnam havde grebet ind.

Alt dette udnyttes jo af visse kredse her i Europa. Den krig, der er blevet ført, har ikke alene været en militær krig, langt mindre måske en militær krig end en politisk krigsførelse, og man har med megen dygtighed fra kommunistisk side brugt de rigtige tidspunkter til militære fremstød for at understrege den politiske krigsførelse. Denne politiske krigsførelse er jo i sin oprindelse blevet startet af partier som kommunister og folkesocialister og venstre-socialister og socialistiske revolutionære og trotzkister, og hvad det nu er for noget, som danner kernen i hele denne antiamerikanske propaganda, og som har haft stor succes, fordi det er første gang, befolkningen i de vestlige lande har set krigen ført ind i deres dagligstue, har set krigen barbari og navnlig en borgerkrigs barbari; derfor er det forståeligt, at så mange mennesker er faldet for denne propaganda.

Der er i virkeligheden opstået en meningspression her i landet på dette område, som jo også har virket ind både på folketinget og på såvel den forrige som den nuværende regering, idet den forrige regering og folke-